

[Falk Hansen.]

måske i virkeligheden haft langt større betydning, end om hele lovforslaget i dets oprindelige skikkelse var kommet igennem.

På mit partis vegne kan jeg anbefale forslaget med de stillede ændringsforslag og dermed anbefale overgangen til tredje behandling og endelig vedtagelse.

Burgdorf: Jeg skal ikke komme med så forfærdelig mange kommentarer til dette lovforslag, eftersom vi i udvalget er nået til enighed om de forskellige punkter — så meget mere som hr. Falk Hansen nu har gennemgået lovforslaget næsten i enkeltheder.

Det er sikkert rigtigt, at dette forslag til ændring af lov om menighedsråd i langt højere grad har vakt interesse i vide kredse, end man på forhånd skulle have ventet. Udvalget, som har arbejdet med dette lovforslag, har på en kraftig måde erfaret, at interessen for folkekirkens ve og vel stadig er dybt forankret i det danske folk, og denne interesse har vist sig at være gældende for både læg og lærd, for gejstlig og for menigmand, ikke mindst det sidste. Denne konstatering er for mig i sig selv noget meget glædeligt og positivt. Den viser, at kristenfolk i Danmark stadig er vågne, når det drejer sig om kirkens trivsel. Det opfatter jeg som et sundhedstegn i folket.

Nu bliver dette lovforslag heller ikke slet så revolutionerende, som man kunne have ventet det, og det er vist godt det samme. Præster og kirkefunktionærer kan stadig være medlemmer af menighedsrådene, og præsten kan, hvor man måtte ønske det, også vælges til formand, men der er opstillet visse inhabilitetsregler, som går ud på, at præster og kirkefunktionærer ikke skal være medbestemmende i deres egne anliggender. Det må være en fornuftig ordning, som jeg ikke tror mange kan være imod.

Endelig er rådighedsbeløbene sat så meget op, at jeg tror, de fleste menighedsråd nu har mulighed for at iværksætte de aktiviteter, der er brug for i sognet.

En ting, som jeg spurgte om ved førstebehandlingen, og som jeg undervejs har fået at vide ikke hørte hjemme i denne lovgivning, er spørgsmålet om ophævelsen af reglen om, at der kun må være en stigning på det kirkelige budget med 20 pct. om året. Jeg vil

gerne igen spørge ministeren, om vi kan vente et lovforslag desangående i næste folketingssamling. Jeg er da godt klar over, at det er en forholdsvis lille ting, idet bestemmelsen kun sjældent er brugt, men netop derfor må man antage, at der er grundlag for at ophæve den.

Jeg kan sige, at vi i det konservative folkeparti er tilfredse med lovforslaget, som det nu foreligger med de stillede ændringsforslag, og kan anbefale det til vedtagelse.

Kaj V. Andersen: Der er nok grund til af de lidt indirekte årsager, som hr. Falk Hansen fremførte, at takke kirkeministeren for det røre i offentligheden, som kirkeministerens forslag til ændring af lov om menighedsråd har fremkaldt, et røre, som var medvirkende til, at her blev der i alt fald ikke lovgivet ned over hovedet på befolkningen, som der så ofte tales om. Det var der blevet på de vigtige punkter, der vedrører præstens stilling i menighedsrådet og kirkefunktionærernes tilknytning til menighedsrådene, dersom man havde fulgt ministerens oprindelige hensigt. Jeg hører til dem, som lod mig omvende på et meget tidligt tidspunkt — og glæden over en omvendt synder skal som bekendt være ganske omfattende — netop vejledt af den massive modstand fra menighedsrådsmedlemmer, fra præster, fra kirkefunktionærer af enhver art, som rejste sig imod dette lovforslag. Der skal nok være ærede lovgivere i dette høje ting, som kunne ønske sig, at der var lige så betydelig interesse om deres anliggender, som der har været om netop denne sag.

Venstre havde jo fremsat et lovforslag gående ud på, at udgifterne til trykning og distribuering af kirkeblade blev afholdt over den kirkelige ligning og altså ikke af rådighedsbeløbet, samt at rådighedsbeløbet blev gjort ganske frit anvendeligt for menighedsrådene uden det snærende cirkulære, som hidtil har været gældende. Vi fik noget under forhandlingerne i kirkeudvalget i form af det cirkulæreudkast, som kirkeministeren forelagde til et betydelig forkortet, liberaliseret og — forekommer det — mindre snærende cirkulære. Det kan vi betragte som et fremskridt, og jeg vil da ikke undlade at pege på, at netop eksistensen af et alternativt lovforslag har været med til at presse